

El piano que parlava amb el cor

Fa molts i molts anys va néixer a Lleida un nen que es deia **Ricard Viñes**.

Era un nen molt curiós i li encantava escoltar els sons del seu voltant: el cant dels ocells, la pluja a les finestres, el riure dels seus amics, etc.

Un dia, en Ricard va descobrir un instrument molt especial: El **piano**. El piano tenia moltes tecles blanques i negres, com si fossin les dents d'un somriure gegant.

Quan va créixer una mica, els seus pares van veure que tenia molt talent i el van portar a estudiar **música i piano a París**, una ciutat plena d'art i de música. Allà, Ricard va practicar molt i es va convertir en un **pianista extraordinari**.

Quan hi posava els dits a sobre, el piano feia música... i semblava que **li parlés directament al cor**.

En Ricard practicava cada dia. A vegades tocava melodies alegres que feien ballar els seus amics. Altres vegades tocava melodies tranquil·les, com una abraçada de bona nit. I així, mica en mica, es va convertir en un **gran pianista**.

Molts compositors famosos, com **Ravel i Debussy**, li deixaven tocar les seves noves cançons perquè ell les feia sonar d'una manera molt bonica.

Amb el pas del temps, en Ricard va viatjar per molts llocs i va fer concerts davant de molta gent.

Però ell sempre recordava que el més bonic de la música no era tocar ràpid o fort, sinó **fer sentir emocions (com la calma, l'alegria, però també tristesa o la ràbia)** als qui l'escoltaven.

I és que, a Ricard Viñes, li va tocar viure en una època plena de lluites, guerres i canvis, on els músics i artistes tenien moltes ganes d'explicar amb dibuixos, històries, cançons... tot el que sentien amb el cor.

Ara, **150 anys després del seu naixement**, encara podem escoltar la música de Ricard Vinyes i sentir com el seu piano continua parlant amb el cor.